

POSTANOWIENIE

Dnia 1 lipca 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

Prezes SN Wiesław Kozielowicz (przewodniczący)

SSN Zbigniew Korzeniowski (sprawozdawca)

Ławnik SN Urszula Szrek-Adamska

Protokolant Karolina Majewska

po rozpoznaniu na posiedzeniu w dniu 1 lipca 2025 r. w Izbie Odpowiedzialności Zawodowej odwołania adwokat M. G. - obrońcy X. Y. - prokuratora Prokuratury Regionalnej w P.

na postanowienie Sądu Dyscyplinarnego przy Prokuratorze Generalnym z dnia 3 marca 2025 r., sygn. akt [...],

postanowił:

utrzymać w mocy zaskarżone postanowienie.

Zbigniew Korzeniowski

Wiesław Kozielowicz

Urszula Szrek-Adamska

UZASADNIENIE

Postanowieniem z 12 września 2023 r. Prokurator Regionalny w P. na podstawie art. 150 § 1 i 2 w zw. z art. 174 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 28 stycznia 2016 r. - Prawo o prokuraturze, zawiesił X. Y. - prokuratora Prokuratury Regionalnej w P. na okres 6 miesięcy, w pełnieniu czynności służbowych, w związku z podejrzeniem uchybienia godności urzędu w związku z czynami objętymi śledztwem w sprawie o sygn. [...] - Prokuratury Okręgowej w S., które odpowiadają znamionom przestępstwa z art. 230 § 1 k.k. i inne, tj. przewinienia dyscyplinarnego określonego w art. 137 § 1 pkt 5 ustawy Prawo o prokuraturze.

Sąd Dyscyplinarny przy Prokuratorze Generalnym, po rozpoznaniu zażalenia prokuratora X. Y., utrzymał w mocy zaskarżone postanowienie.

Postanowieniem z 7 marca 2024 r. Sąd Dyscyplinarny przy Prokuratorze Generalnym przedłużył czas trwania zawieszenia w czynnościach służbowych X. Y. – prokuratora Prokuratury Regionalnej w P. na dalszy, niezbędny okres 6 miesięcy, tj. do dnia 12 września 2024 r.

Na to postanowienie odwołanie złożył prokurator X. Y. Sąd Najwyższy postanowieniem z 14 czerwca 2024 r., sygn. akt II ZO 35/24, utrzymał w mocy zaskarżone postanowienie.

Następnie postanowieniem z 26 sierpnia 2024 r., sygn. akt [...], Sąd Dyscyplinarny przy Prokuratorze Generalnym, po rozpoznaniu na posiedzeniu wniosku Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego dla [...] okręgu regionalnego z 26 czerwca 2024 r., w sprawie [...], przedłużył na okres od 13 września 2024 r. do 12 marca 2025 r., zawieszenie w czynnościach służbowych X. Y. – prokuratora Prokuratury Regionalnej w P.

Odwołanie od tego postanowienia wniosła pełnomocnik prokuratora X. Y. – adw. M. G., w którym zaskarżyła postanowienie w całości na korzyść X. Y.

Postanowieniem Sądu Najwyższego z 10 czerwca 2025 r. utrzymano w mocy zaskarżone postanowienie.

Kolejno postanowieniem Sądu Dyscyplinarnego przy Prokuratorze Generalnym z 3 marca 2025 r., sygn. akt [...], przedłużono do 12 września 2025 r. okres zawieszenia w czynnościach X. Y. – prokuratora Prokuratury Regionalnej w P.

Odwołanie od tego postanowienia, pismem z 7 marca 2025 r., wniosła pełnomocnik prokuratora X. Y. – adw. M. G., w którym zaskarżyła postanowienie w całości na korzyść X. Y.

Zaskarżonemu postanowieniu zarzuciła:

1. Naruszenie przepisu art. 17 § 1 pkt 9 k.p.k. w zw. z art. 171 pkt 1 Prawa o prokuraturze polegające na zaniechaniu umorzenia postępowania w niniejszej

sprawie pomimo braku wniosku o przedłużenie zawieszenia Prokuratora Prokuratury Regionalnej w P. X. Y. w czynnościach służbowych na okres kolejnych 6 miesięcy pochodzącego od uprawnionego podmiotu tj. należycie powołanego Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego dla [...] okręgu regionalnego;

2. Naruszenie przepisu art. 150 § 3 Prawa o prokuraturze polegające na błędnym uznaniu, że w przedmiotowej sprawie zachodzi uzasadniony wypadek uzasadniający dalsze przedłużenie zawieszenia w czynnościach służbowych prokuratora X. Y. na okres dalszych 6 miesięcy tj. do dnia 12 września 2025 r. pomimo, że w postępowaniu dyscyplinarnym nie przeprowadzono dotychczas żadnych czynności procesowych z udziałem X. Y., w tym nie przedstawiono jemu zarzutów;

3. Naruszenie przepisu art. 424 § 1 pkt 1 k.p.k. w zw. z art. 171 pkt 1 Prawa o prokuraturze polegające na sporządzeniu uzasadnienia zaskarżonego postanowienia w sposób nie pozwalający na przeprowadzenie kontroli instancyjnej wskutek braku wskazania jakie fakty sąd dyscyplinarny uznał za udowodnione lub nieudowodnione, na jakich w tej mierze oparł się dowodach i dlaczego nie uznał dowodów przeciwnych, wyjaśnienie podstawy prawnej postanowienia, nie wyjaśniono także, z czego wynika wysokie prawdopodobieństwo popełnienia czynów, w stosunku do których toczy się postępowanie dyscyplinarne.

Podnosząc te zarzuty skarżąca wniosła o uwzględnienie odwołania i uchylenie zaskarżonego postanowienia Sądu Dyscyplinarnego przy Prokuratorze Generalnym z dnia 3 marca 2025 r. i umorzenie postępowania.

Jako wnioski ewentualne skarżąca wskazała:

- uwzględnienie odwołania i zmianę zaskarżonego orzeczenia poprzez nieuwzględnienie wniosku Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego dla [...] okręgu regionalnego o przedłużenie okresu zawieszenia w czynnościach służbowych w całości;

- uchylenie zaskarżonego postanowienia Sądu Dyscyplinarnego przy Prokuratorze Generalnym z dnia 3 marca 2025 r. w całości i przekazanie sprawy temu Sądowi do ponownego rozpoznania.

W piśmie z 23 czerwca 2025 r., Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego Prokuratora Generalnego wniósł o rozpoznanie sprawy pod jego nieobecność. Jednocześnie wniósł o nieuwzględnienie odwołania i utrzymanie w mocy zaskarżonego postanowienia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Odwołanie nie jest zasadne z następujących przyczyn.

Prokurator X. Y. pozostaje zawieszony w czynnościach służbowych od 12 września 2023 r. Wcześniej Sąd Najwyższy nie uwzględnił jego odwołań od poprzednich zawieszeń w czynnościach służbowych do 12 września 2024 r., postanowieniem z 14 czerwca 2024 r., II ZO 35/24, a potem do 12 marca 2025 r., postanowieniem z 10 czerwca 2025 r., II ZO 93/24.

Obecna sprawa obejmuje dalsze zawieszenie w czynnościach na okres do 12 września 2025 r.

Odwołanie oparte jest na podobnych zarzutach, które zostały ocenione w poprzednich sprawach.

I

Nie ma podstaw do umorzenia postępowania, gdyż nie jest zasadny zarzut braku wniosku o przedłużenie zawieszenia w czynnościach służbowych, na okres kolejnych 6 miesięcy, pochodzącego od uprawnionego podmiotu.

W aktach poprzedniej sprawy, rozpoznanej 10 czerwca 2015 r., II ZO 93/24, znajduje się pismo prokuratora Krajowego Bogdana Święczkowskiego, z 31 marca 2021 r., [...], wydane „w zastępstwie Prokuratora Generalnego” (k. 39 akt sprawy II ZO 93/24), powołujące prokurator X.1 Y.1 do pełnienia funkcji Zastępcy Rzecznika

Dyscyplinarnego Prokuratora Generalnego dla [...] okręgu regionalnego z dniem 30 kwietnia 2021 r. Oświadczenie o powołaniu ma za podstawę art. 153 § 1 ustawy Prawo o prokuraturze, co uprawnia stwierdzenie, że jej kadencja trwała 4 lata, zgodnie z art. 153 § 2 tej ustawy, czyli prokurator X.1 Y.1 była uprawniona do złożenia wniosku o dalsze zawieszenie w czynnościach prokuratora X. Y.

Sąd Dyscyplinarny przy Prokuratorze Generalnym przedłużył zawieszenie w czynnościach do 12 września 2025 r. postanowieniem z 3 marca 2025 r., a więc przed upływem wskazanej czteroletniej kadencji prokurator X.1 Y.1

Postanowienie potwierdza, że Sąd Dyscyplinarny nie kwestionował umocowania prokurator X.1 Y.1 do złożenia wniosku o dalsze zawieszenie w czynnościach.

W aspekcie zarzutu naruszenia art. 17 § 1 pkt 9 k.p.k. w zw. z art. 171 pkt 1 ustawy Prawo o prokuraturze znaczenie ma umocowanie na chwilę wniosku i jego uwzględnienia, czyli na dzień 3 marca 2015 r.

Nie jest zasadne twierdzenie, iż złożenie wniosku o zawieszenie w czynnościach to wyłączna (osobista) prerogatywa Prokuratora Generalnego. Nie wynika to z powołanego w odwołaniu art. 13 § 3 ustawy Prawo o prokuraturze. Przeciwnie przepis ten wprost wskazuje na przekazanie kompetencji. Zgodnie z jego treścią kompetencje i zadania Prokuratora Generalnego wynikające z ustaw może również realizować upoważniony przez niego Prokurator Krajowy lub inny zastępca Prokuratora Generalnego.

Sytuacja nie uległa zmianie także w zakresie zarzutu materialnego. W poprzedniej sprawie, rozpoznanej 10 czerwca 2025 r., II ZO 93/24, Sąd Najwyższy przedstawił podstawowe racje, które są aktualne również w ocenie obecnego odwołania. Wskazano w szczególności, iż warunkiem przedłużenia zawieszenia prokuratora w czynnościach (art. 150 ust. 3 ustawy Prawo o prokuraturze) nie jest przeprowadzenie czynności procesowych w postępowaniu dyscyplinarnym z udziałem prokuratora. Skoro ustawodawca kauzę przedłużenia

zawieszenia prokuratora w czynnościach ujął w wyrażeniu „w uzasadnionych przypadkach”, to tak ogólne (niedookreślone) sformułowanie pozostawia w pierwszej kolejności decyzję sądowi dyscyplinarnemu. To wszak sąd dyscyplinarny - „sąd braci” (składający się z prokuratorów) - najlepiej potrafi rozeznąć i ocenić, czy ze względu na materiał sprawy i charakter nieprawości konieczne jest dalsze zawieszenie w czynnościach. Ocena ta może obejmować potrzebę zabezpieczenia toku postępowania, ale również dbałości o właściwy wizerunek i prawidłowe funkcjonowanie prokuratury.

W rozpoznawanej obecnie sprawie, Sąd Dyscyplinarny przy Prokuratorze Generalnym wskazał, iż z akt sprawy wynika, że przedmiotem postępowania dyscyplinarnego są czyny, których waga i charakter uzasadniają konieczność dalszego odsunięcia prokuratora X. Y. od wykonywania obowiązków służbowych. Czyny objęte postępowaniem dyscyplinarnym stanowią równolegle przedmiot postępowania przygotowawczego prowadzonego przez Prokuratorię Regionalną w S. Zachodzi uzasadnione podejrzenie, że prokurator przez swoje zachowanie dopuścił się nie tylko uchybienia godności urzędu, ale również wypełnienia znamion przestępstw określonych w art. 230 § 1 k.k. i inne. Sąd Dyscyplinarny ocenił, że istnieje wysokie prawdopodobieństwo, iż odwołujący się dopuścił się czynów objętych postępowaniem dyscyplinarnym, które ze względu na swój charakter powodują konieczność uniemożliwiania prokuratorowi wykonywania obowiązków służbowych.

Innymi słowy Sąd Dyscyplinarny uzasadniając zawieszenie prokuratora w czynnościach nie musi wyprzedzać postępowania z wniosku o zezwolenie na pociągnięcie prokuratora do odpowiedzialności karnej, co oznacza, że uwzględnienie wniosku o zawieszenie w czynności nie warunkuje przedstawienie prokuratorowi popełnienia zarzutów popełnienia określonych czynów. W poprzedniej sprawie wyjaśniono już przeszkodę procesową, z powodu której sprawa z wniosku o uchylenie immunitetu pozostaje zawieszona. Niemniej odwołujący się może zapoznać się z wnioskiem o uchylenie immunitetu. Jest to jednak odrębne postępowanie. Skoro jednak zawieszenie w czynnościach ma też aspekt właściwy dla pracowniczego zatrudnienia, to nie ma przeszkód, aby odwołujący odniósł się

do faktów, którymi może kierować się prokuratora (*a contrario* art. 135 § 6 zdanie drugie ustawy o Prawo o prokuraturze).

III

Nie jest zasadny także zarzut ostatni odwołania, gdyż warunkiem zawieszenia w czynnościach nie jest wysokie prawdopodobieństwo popełnienia czynów, w stosunku do których toczy się postępowanie dyscyplinarne.

Uzasadnienie zaskarżonego postanowienia jest wystarczająco jasne i treściwe (art. 424 § 1 k.p.k.). Natomiast zarzut naruszenia art. 424 § 1 pkt 1 k.p.k. w zw. z art. 171 pkt 1 ustawy Prawo o prokuraturze nie wystarcza do uwzględnienia wniosku odwołania, albowiem nie można uchylić wyroku z tego powodu, że jego uzasadnienie nie spełnia wymogów określonych w art. 424 k.p.k. (art. 455a k.p.k.), a zatem również postanowienia wydanego w trybie art. 150 § 3 ustawy Prawo o prokuraturze.

Kierując się powyższymi motywami, utrzymano w mocy zaskarżone postanowienie.

[M. T.]

[r.g.]